

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

2. ČÍSLO / XXIX. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

17. LEDNA 2021

Z obsahu:

**Panna Maria,
žena modlitby**

Katecheze papeže

Františka

při generální audienci

18. listopadu 2020

v knihovně Apoštolského
paláce v Římě

- strana 2 -

Blahoslavený Jakub Salès

Libor Rösner

- strana 4 -

Z duchovního pokladu

Alice Lenczewske (35)

- strana 5 -

**„Kéž bys byl studený
anebo horký!“**

Bl. Michał Sopoćko

- strana 6 -

Modlitební tažení

za český národ

- strana 7 -

**Svatí v lékařských
ordinacích**

MUDr. L. Grzeškowiaková

- strana 8 -

Claire de Castelbajac

Dom Antoine Marie OSB

- strana 10 -

**Panna Maria
jako Spoluvykupitelka**

a Prostřednice všech milostí
fr. Štěpán Maria Filip OP

- strana 13 -

*„Nemějte obavy z budoucnosti.
Nechejte všechno v Božích rukou, protože se o vás postará.“
(sv. Jan Křitel de la Salle)*

Panna Maria, žena modlitby

Katecheze papeže Františka při generální audienci
18. listopadu 2020 v knihovně Apoštolského paláce v Římě

(Lk 2,39-40.51)

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

V našem cyklu katechezí o modlitbě se dnes setkáme s *Pannou Marií, ženou modlitby*. Maria se modlila. Ještě když ji svět nezná a je prostou dívkou, zasnoubenou s mužem z Davidova domu, Maria se modlí. Můžeme si představit mla-

dou dívku z Nazareta, pohrouženou do mlčení v ustavičném dialogu s Bohem, který jí záhy svěřil poslání. Ona je milostiplná a neposkvrněná od početí, ale dosud nic neví o svém netušeném a mimořádném poslání a rozbouřeném moři, na které se má vydat. Jedno je jisté: Maria patří k velkému zástupu těch, jejichž srd-

ce je pokorné, nevyskytují se v oficiálních dějepisech, avšak Bůh s nimi připravil příchod svého Syna.

Maria svůj život nevede autonomně, čeká, že Bůh uchopí otěže její cesty a provede ji, kam chce On. Je poddajná a touto svojí disponibilitou připravuje velké události, jimiž je Bůh vtažen do světa. *Katechismus* nám připomíná její stálou a pečující přítomnost v dobrotivém Otcově plánu a v Ježíšově životě (srov. *Katechismus katolické církve*, 2617-2618).

Maria se modlí, když přichází archanděl Gabriel, aby jí v Nazaretě doručil

Pokračování na str. 6

Kdo utiší moji žízeň po životě? – můžeme se ptát spolu s Claire de Castelbajac. (str. 10-12) Tato otázka má několik rovin a skrývá další podotázky. Tak třeba: Žízeň po jakém životě? Bude-li to touha po bezstarostnosti, světských zábach atd., je zřejmé, že na otázku „Kdo utiší?“ nám bude odpovědí kupříkladu: „Prakticky kdokoliv z lidí, záleží jen na tom, abychom si v tom porozuměli.“ Zcela jiná však bude odpověď, když naše touha je směřována na život v trvalém štěstí – na život věčný. Na naše „Kdo?“ pak existuje jen jediná odpověď: Trojjediný Bůh. Chceme-li tedy správně nasměrovat svůj život zde na zemi – který je de facto jen zkouškou a přípravou na život věčný –, pak můžeme udělat to, v čem nám šla příkladem Panna Maria: s modlitbou v srdci i na rtech byla neustále otevřená působení Boží Prozřetelnosti a nechala se Bohem vést, kam chtěl On.

Ticho usebranosti, poslušná ochota naslouchat a pohotovost srdce jsou tou nejlepší cestou k důvěrnému setkání s Bohem. (str. 3) A protože je naše lidská přirozenost poznamenána dědictvím prvního hříchu, je žádoucí mít k tomu i dobré duchovní vedení. Ano, modlitba, důvěrné setkání s Bohem ve vlastním nitru – o to se můžeme kdykoliv opřít, i když nejsme právě v nejlepší duchovní kondici. Když už nic jiného nejsme s to ve vztahu k Bohu a pro svoji duši vykonat, učinme aspoň každý den akt upřímné modlitby – třeba i zoufalého výkřiku k Bohu – a v pokoře věrme,

Editorial

že se jeho láska k nám v pravý okamžik projeví a jeho nadpřirozená milost způsobí, že pocítíme jeho přítomnost a pomoc s mnohem větší intenzitou, než jaké jsme byli zvyklí dosud. Příklady svatých mužů a žen nás v tomto postoji jen utvrzují...

Ostatně, živá zbožnost nikdy není bez bojů, bez zkoušek. V tomto týdnu, kdy se zvláště modlíme za jednotu křesťanů – Ježíšových učedníků, si můžeme znovu uvědomit, že nejen „já“ bojuji, ale podobně to tak prožívají i ostatní lidé. Vyjděme tedy ze sebe a modleme se a obětujme se za druhé, tím se navíc stáváme účastnými na Ježíšově vykupitelském díle a prostřednictvím – i když zdaleka ne takovým jedinečným způsobem jako Panna Maria (str. 13), která je také Matkou jednoty křesťanů. Připojme se tedy ve svých modlitbách za jednotu k oné Ježíšově ze 17. kapitoly Janova evangelia. Je to jedno z významných Ježíšových přání – jak čteme i v duchovních zápiscích Alice Lenczewské (str. 5) – spojit všechny své děti ve své lásce, aby všichni v jeho Duchu byli JEDNO. On nerozlišuje mezi lepšími a horšími dětmi – jak to běžně děláme my lidé –, nýbrž zná srdce všech a ví, že se jednotlivci od sebe liší „pouze“ ranami, které v jejich srdcích byly uštědřeny Boží láskou. Ale ty rány jsou jeho ranami, to On v nich stále trpí i umírá a čeká na pomoc a milosrdenství...

Modlitba je rovněž lékem na duchovní vlažnost. I když je modlitba pro vlažnou duši těžká, je pro ni nutná. Snad si myslíme, že my vlažní nejsme. Přesto: věnujme čas rozjímání také této skutečnosti, možná budeme překvapeni, kolik toho můžeme zlepšit a čeho díky tomu jsme ve spojení s Boží milostí schopni v duchovním životě dosáhnout! Pomůže nám i pronikavá katecheze bl. Michała Sopočka, duchovního vůdce sv. Faustyny. (str. 6)

Jak bylo řečeno, s modlitbou je spojena i důvěra v Boží Prozřetelnost – čili: dělejme vše, co můžeme, a zbytek nechajme na Bohu. A o pomoc vzývejme Pannu Marii a svaté. Neváhejme tak činit i s růžencem v ruce – jako i polská lékařka Laura Grzeškowiaková (str. 8-10) či již zmíněná Claire de Castelbajac. Láskevplné spojení s Pannou Marií skrze modlitbu růžence je i účinným duchovním prostředkem na cestě za Ježíšem, ke spáse duše.

Osobnost Claire je pozoruhodná i ve vztahu ke smrti: „Člověk se nemá bát smrti. Smrt je jenom přechod z jednoho života ... plného radostí a malých neštěstí ... k dokonalému štěstí, k věčnému nazírání na Toho, který nám dal všechno. Bát se smrti? Ne, to On nechce, ale v naději očekávat (a proto také být připravený...)“. Prosme proto Ducha Svatého o pomoc v naší pozemské přípravě na přechod do života věčného, který je světlem v každé zkoušce našeho bytí a který jednou utiší naši žízeň.

Daniel Dehner

V závěru druhého čtení ti apoštol Pavel důrazně připomíná závažnou skutečnost: *Nevíte, že už nepatříte sami sobě?* Nebýt svým vlastním pánem, to nezní v dnešní době právě lichotivě. Ale nelekej se. To, co má apoštol na mysli, není žádné nevolnictví, právě naopak: byl jsi za vysokou cenu vykoupen z ponižujícího otroctví. To, co z toho pro tebe vyplývá, je vyznamenání nejvyššího stupně: stal ses chrámem, ve kterém přebývá sám Bůh. Pros Ducha Svatého, aby ti dal lépe domyslet a ocenit skutečné a požehnané důsledky tohoto nesmírného Božího daru. Dobře ti přitom poslouží, když budeš živě sledovat dva analogické příběhy, jeden starozákonní a druhý z Nového zákona.

Samuel je mládenec, který s příkladnou ochotou slouží prorokovi Elimu. Právě toto postavení služebníka se stává pro něho velkým vyznamenáním, protože ho přivádí do obzvláštní Hospodinovy blízkosti. Smí odpočívat přímo ve svatyni, kde stojí Boží archa. Bůh volá do své blízkosti ty, které se chystá oslovit. Chceš-li se vyhnout nebezpečí, že nezaslechněš Boží hlas, přebývej co nejvíce a co nejčastěji v Božím příbytku. Máš k tomu mnohem více příležitostí než Samuel. Není snad každý svatostánek nekonečně víc, než byla Boží archa?

V tichu noci uslyší Samuel opakovaně Hospodinovo zavolání. Pokaždé jde bez otálení ke svému pánu. Eliho zkušenost a vnitřní osvětlení pomohou chlapci správně rozpoznat, kdo je ten, který ho k sobě volá. Hoch, který uposlechl Boží zavolání, stává se ze služebníka Eliho služebníkem Nejvyššího. *Samuel pak roste a Hospodin byl s ním.* Co může být lepšího než patřit Nejvyššímu! A jak to začíná? Ticho usebranosti, poslušná ochota a pohotovost srdce spolu s dobrým duchovním vedením jsou tou nejlepší cestou k důvěrnému setkání s Bohem. Máš-li takové vedení, nepřestávej za ně děkovat. Ne-li, pros neodkladně Ducha Svatého, aby tě k němu dovedl.

Třetí čtení tě přivede k Janovi, který hlásá na poušti křest pokání. Už zde není sám. Připojili se k němu ti, kteří cítí vnuknutí Ducha, aby se nespokojili se svým vlast-

ním obrácením, ale dali se do služeb díla spásy, které Křtitel zahájil. Ale pobyt v Janově družině má být pro ně pouze předstupněm k vyššímu povolání.

Jejich duchovní vůdce vidí, jak kolem prochází Ježíš. Díky milosti svého stavu rozpoznává, kdo je ten, který k němu přichází. Naplňuje ho hluboká úcta a obdiv.

Opravdové setkání s Pánem tě nemůže nenaplnit vždy novým a hlubším úžasem: „*Hle, Beránek Boží!*“ Beránek, který bude obětován, protože vzal na svá bedra hříchy celého světa. Chápou Janovi učedníci skutečný smysl

tohoto svědectví? Ať už ano či ne, Janova stručná výpověď je pro ně dostatečnou pobídkou, aby všichni svou pozornost soustředili na přichozícího. Ježíš je k sobě volá pouhou svou blízkostí, aniž by pronesl jediné slovo. Bez váhání opouští Jana a třeba s ostychem, přece jen vytrvale jdou za Neznámým. Co bude dále?

I tato jejich nesmělá ochota a lidský zájem stačí dobrotivému Pánu, aby jim sám vyšel vstříc: „*Co hledáte?*“ Co odpovíš na tuto otázku? Co doopravdy hledáš v Ježíšově blízkosti? Ukojení zvědavosti? Vnitřní uspokojení? Útěchu? Radu? Pomoc? Jistotu?

„*Mistrě, kde bydlíš?*“ Tito bývalí Janovi učedníci by se už nejraději od nového Mistra neodloučili. Chtějí jít za ním až tam, kam má namířeno – „*Pojďte, a uvidíte!*“ Kdyby jim Ježíš řekl přímo, že bydlí ve slávě svého Otce, bylo by to na ně zatím příliš. Pojďte za mnou, a uvidíte. Buďte to dlouhá cesta plná překvapení a zvratů. Když vytrváte, i vy dojdete tam, kde bydlím. Je to nadčasové pozvání, které platí i pro tebe. Tato Ježíšova vstřícnost, toto naléhavé, a přece nevtíravé pozvání se zapsalo tak hluboko do srdce nejmladšího učedníka, že ani po více než sedmdesáti letech nezapomene, která to byla hodina, kdy ho Pán poprvé oslovil. Jeho čisté, upřímně hledající srdce, nezatižené předsudky ani vlastními představami, vytušilo pravou podstatu tohoto setkání: *Našli jsme Mesiáše.*

Takové uchvacující překvapení si učedníci nedokážou nechat jen pro sebe. Opravdová radost ze setkání s Pánem si žádá sdílení. Seznamovat druhé s Me-

Liturgická čtení

1. čtení – 1 Sam 3,3b-10.19

Samuel spal ve svatyni, kde byla Boží archa. Tu Hospodin zavola: „Samueli!“ On odpověděl: „Tady jsem.“ Běžel k Elimu a řekl: „Tady jsem, volal jsi mě.“ On pravil: „Nevola jsem tě, vrať se a spi.“ Šel tedy spát. Hospodin zavola podruhé: „Samueli!“ Samuel vstal, šel k Elimu a řekl: „Tady jsem, volal jsi mě.“ On odpověděl: „Nevola jsem tě, synu můj; vrať se a spi.“ Samuel totiž neznal Hospodina, protože se mu Hospodin ještě nezjevil ve slově. Hospodin zavola opět Samuela, potřetí. Vstal tedy, šel k Elimu a řekl: „Hle, tady jsem, volal jsi mě.“ Tu Eli pochopil, že chlapce volal Hospodin. Eli proto řekl Samuelovi: „Jdi spát. Bude-li pak volat, řekni: »Mluv, Hospodine, tvůj služebník poslouchá.«“ Samuel tedy šel spát na své místo. Hospodin přišel, zastavil se a volal jako dříve: „Samueli, Samueli!“ A Samuel řekl: „Mluv, tvůj služebník

Dokončení na str. 12

siášem je největší dobrodiní, jaké můžeš prokázat především těm, kteří ho hledají, a je to také nejlepší služba samotnému Mesiáši. Ondřejova aktivní horlivost tak zprostředkuje historické setkání: poprvé si pohledí do očí Ježíš Kristus a galilejský rybář, kterému zanedlouho svěří svou Církev.

Pán zná od věčnosti ty, které si vyvolil. Ví o Šimonovi mnohem více než jen jeho jméno a původ. Zná i to, co bude následovat až do okamžiku, kdy vydá o svém Mistru a Pánu svědectví krve. Od této chvíle začne obdivuhodná hra Šimonovy lidské svobody, vedené jeho ohnivou povahou, a odvěkého vyvolení podle Boží vůle.

Poděkuj Pánu za lekci, co znamená pro jeho učedníky, že už *nepatří sobě*, ale Beránkovi, který snímá hříchy světa. I tebe zná nejen tvým dosavadním jménem, ale má pro tebe svoje nové jméno, jak je *ve svitku knihy o tobě psáno*⁽¹⁾. Co mu odpovíš? *Mluv, Pane, tvůj služebník poslouchá. Rád splním tvou vůli, můj Bože!*⁽²⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Ž 40,8; ⁽²⁾ srov. Ž 40,9

Blahoslavený Jakub Salès

Na krku nosil částečku relikvií sv. Edmunda Kampiána. Zemřel mučednickou smrtí jako on, avšak z rukou hugenotů, nikoli anglikánů, a sice při hájení reálné přítomnosti Krista Ježíše v Eucharistii. Je tak dalším z dlouhé řady mučedníků Eucharistie, např. spolu se sv. Tarsiciem či sv. Mikulášem Pieckem (viz Světlo 27-28/2018).

Narodil se v první jarní den roku 1556. V rodné obci Lezoux si tento Francouz navykl chodit po vzoru rodičů denně na mši svatou, kterou od svých sedmi let trávil u oltáře v ministrantské rochetce. Přitom projevoval zbožnost neobyčejnou u tak malého chlapce, což neuniklo jeho faráři, který mu začal pomáhat s prvními krůčky teologie, neboť v něm viděl ideálního adepta kněžského stavu.

Jakub se ukázal jako velice učenlivý žák, projevoval jiskřivou mysl a schopnost proniknout do tématu, proto v roce 1568 získal bezplatné studium v koleji v městě Billom, kde už měl postupovat v učení dál pod bdělým zrakem otců jezuitů.

A jelikož i na tomto institutu prospíval s vynikajícími výsledky, postoupil v roce 1573 na pařížskou jezuitskou kolej, kde měl studovat rétoriku. Rok 1573 je v Jakobově životě spjat ještě s jednou přelomovou událostí - 1. listopadu vstoupil ve Verdunu do noviciátu Tovaryšstva Ježíšova.

Zdárně absolvoval teologii a filosofii na univerzitě a v roce 1585 přijal kněžské svěcení. Poněvadž byl opravdu velmi nadaný, pověřili ho představení výukou noviců na koleji v Pont-à-Mousson a později i teologickými přednáškami v Tournonu. Hlavním tématem Jakobových promluv byla Eucharistie. Úctu k ní choval již od mala, postupně se prohlubovala a rostla. Jeho vývody byly obdivuhodné, přímo z něj prýštila láska ke svátostnému Kristu. Proto se stávalo, že protestanští hugenoti, kteří se jeho přednášek taktéž účastnili, se obraceli a vstupovali do katolické církve, či se do ní vrátili.

To nebylo jen tak. V zemi vládla napjatá atmosféra, náboženské sváry mezi katolíky a hugenoty nebyly žádnou vzácností. Hádky přerůstaly v potyčky, běžný

mi v té době se staly i větší či menší bitvy a dobývání měst. V roce 1592 bylo Tovaryšstvo Ježíšovo požádáno guvernérem města Aubenas, aby v něm jeho členové vykonali lidové misie, na nich proslovi veřejné přednášky a zároveň podstoupili veřejné disputace s hugenoty. Provinciální ministr řádu pověřil těmito misie

P. Jakuba Salèse. A protože i Spasitel vysílal učedníky po dvou, poslal provinciál do Aubenas s otcem Jakobem i bratra Viléma Saultemouchea. Zrovna začínal advent.

Příchod obou bratří právě na počátku adventu byl příznačný - do Aubenas s nimi přišla spása, resp. nabídka spásy. Mnozí ji přijali. Oba duchovní synové sv. Ignáce z Loyoly zaznamenali

fenomenální úspěch. Guvernér uprosil provinciála, aby oběma bratřím prodloužil misijní pobyt přinejmenším do Velikonoc následujícího roku. Argumentoval změnou atmosféry ve městě, najednou plně produhovněné, a také obrácením celé řady hugenotů. Provinciál jeho žádosti vyhověl. Největších křesťanských svátků se však ani jeden z jezuitů v Aubenas nedožil.

Navečer 5. února 1593 totiž Aubenas napadli hugenoti a podařilo se jim město ovládnout. Podle svého zvyku se zaměřili v první řadě na katolické kněze, v tomto případě zejména na jezuitu. Dopadli je a vyveklí na náměstí, kde se s nimi většinu dne 6. února pokoušeli vést veřejnou disputaci na téma reálná přítomnost Ježíše Krista v Eucharistii a při ní je oba znemožnit. Za hugenoty ji opět vedl jistý Petr Labat, pro něhož to byl druhý pokus, jak otce Jakuba Salèse porazit. Už jednou, právě v nedávném adventu, s ním totiž v přímé konfrontaci zoufale pohorel. P. Jakub všechny (nejen jeho) argumenty hravě vyvracel, a naopak přiváděl

druhou stranu svými vývody do úzkých. Nezalekl se hrozeb, ani ho nenapadlo tvářit v tvář hrozící smrti zapřít pravou víru a zachránit se. Na mysl měl jen nutnost hájit svěřenou pravdu, hájit Božího Běrána v proměněné Hostii reálné přítomného, na mysl měl jen snahu přivést své oponenty k prozření.

Debata, jež byla spíše soudem, se protáhla do večera a další pokračování měla nazítří ráno, tj. 7. února. V návalu vzteku, že se jim nepodařilo otce Jakuba a bratra Viléma ani v druhé učené rozpravě porazit, rozhodli se hugenoti celou záležitost skoncovat. Na otce Jakuba nejprve vystřelili z arkebuzy, načez se na něj vrhli, zlomili mu ruku a poté jej probodli dýkou. Bratru Vilémovi nabídli svobodný odchod, on však chtěl zůstat se svým přítelem i ve smrti a nepotvrdit svým odchodem názory, že alespoň takto přiznal porážku či že se zřekl katolického učení. Rozzuření samosoudci jej zasypali osmnácti ranami dýkou.

Těla zabitých pak na posměch všemu katolickému lidu vláčeli jejich vrazi ulicemi města. Když se dostatečně nasýtli takovýmto barbarským zneuctěním tělesných schránek mrtvých, vhodili je do jednoho pobořeného kostela.

Odtud je pod pláštíkem noci vzal jeden katolík a pochoval na své zahradě. Dva roky nato si tělesné pozůstatky dvojice mučedníků pro víru vyžádala na onom muži jistá šlechtična, která je obratem darovala kostelu při nově zřízené jezuitské koleji v Aubenas. Později spočinuly v kapli sv. Kláry, která byla postavena na místě jejich násilné smrti.

Beatifikační proces obou jezuitů trval bez jednoho roku tři staletí. Završil ho 6. června 1926 papež Pius XI.

Liturgická památka bl. Jakuba Salèse a bl. Viléma Saultemouchea se kromě 7. února slaví i 19. ledna, a to v jezuitském liturgickém kalendáři, v němž se spojila s památkou jiných mučedníků (Ignácem de Azevedo a 39 druhů, zahynuvšími 15. a 16. července 1570 na misijní cestě do Brazílie; Jakobem Bonnaudem a 22 druhů, zabitými 2. a 5. září 1792 během Francouzské revoluce; a Josefem Imbertem a Janem Cordierem, kteří se spolu s 62 dalšími kněžími stali v roce 1794 v Rochefortu rovněž oběmi obkludné Francouzské revoluce).

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (35)

Místa v textu označená „†“ jsou slova Ježíšova, místa označená „•“ jsou slova Matky Boží, andělů, svatých či duší v očistci. Biblické texty jsou vždy od Ježíše po Alicině modlitbě a prosbě o slovo v duchu tzv. náhodného otevření.

Čtvrtek 16. 7. 87, 12:15 h.

- Před mnoha dny jsi mě doprovodil na Golgotu. Jsem tady stále.

† Pořád trvá tvé pozbavování všeho a ještě dlouho bude trvat.

Aby se člověk proměnil v čistou oběť, je k tomu potřeba hodně času a událostí. Do úplného konce to není možné v tomto životě, poněvadž stopa prvotního hříchu stále existuje a vytváří důsledky.

Je ale možné dosáhnout stavu, který je blízký ideálu. Překážkou jsou běžné drobné záležitosti - třeba dokonce i dnešní zpoždění na setkání se Mnou nebo špatné hospodaření s časem.

Skrze neustálé obětování všeho Mně a větší důvěru k Mým vnuknutím tě dovedu ke svatosti života, po čemž od tebe dychtím. Pros o lásku, abych mohl proměňovat tvé srdce.

Pros o vytrvalost a věrnost Mé lásce.

- Prosím, abych nikdy neudělala chybu, když předávám Tvá slova druhým.

† Tvá důvěra tě ochrání před chybou, a láska rozjasní pravdu.

Důvěřuj Mým slovům a všemu, co dělám ve tvém životě. Přijímej všechno s prostotou dítěte.

„Vždyť ne pro své spravedlivé činy ti předkládáme své prosby o smilování, ale pro tvé velké slitování.“ (Dan 9,18)

Čtvrtek 16. 7. 87, 23:20 h.

- Toužila jsem přitulit se ke Tvému kříži a vyplakat veškerou zkroutěnost, celou touhu, celou svou příliš malou a příliš chromou lásku.

Proč, Pane, není na této zemi místa pro mne? Proč ta místa, kde bych mohla být, kde jsem, kde budu - také nejsou moje a také mě z nich bude vyhánět touha po Tobě? Všude je země vyhnanství označená Tvým křížem i mou slepotou, voláním srdce, modlitbou slz...

† Pamatuj, že Golgota je také místem tvého spasení a Mého zmrtychvstání.

Zde jsi dostala dar věčného života v ustavičné radosti.

Až přijdeš ke Mně, ukážu ti tu druhou tvář Golgoty, kterou je vidět z nebe.

Tady bylo dokonáno největší dílo lásky. Zamiluj si to místo, protože zde se naplní tvá touha a tvá láska dozná útěchy.

Tady překročíš práh Mého domu.

- Děkuji Ti, že mi dovoluješ stát pod Tvým křížem.

† Otevři oči, pohleď: jak mnoho je vidět z tohoto místa...

Pondělí 25. 1. 88, 9:15 h.

† Když Mne zveš ke spoluúčasti na setkání, na rozmluvě - tehdy mohu působit skrze tebe: hovořit, projevovat lásku, pomáhat.

Alice Lenczewska

Každý člověk, kterého potkáš, je Mnou poslaný a je mu potřebné setkání se Mnou v tobě, ne s tebou samotnou. Měj to v mysli a pamatuj na to. Vidíš, kolik příležitostí jsi ztratila, když jsi Mi neumožnila stýkat se s lidmi.

A stejně v každém přicházejícím člověku Já jsem. V každém potkaném člověku jsem. V každém! Já jsem v každém, a proto je zapotřebí se sjednocovat v lásce, spo-

jovat se ve vzájemné dobrotě, odpouštět a konat dobro „nepřátelům“. Tak se hojí a zajizvuje Mé rozervané Tělo, aby zase bylo Jedno, jako před prvním hříchem.

První hřích byl prvním odejitím ode Mne, prvním oddělením a zraněním Lásky. A od té chvíle je Láska stále zraňována, roztrhávána, ničena, až do její výměny za největší špinu a zlo. Promiskuita a egoismus jsou opakem lásky, ačkoliv tak často slovo „láska“ jim slouží jako pojmenování.

To, co je nejsvětější, co je Mnou, bylo nejvíce zneuctěno, tak jako Moje tělo před ukřížováním.

Kolik lidí dnes ví, co je to láska? Kolik ji spojuje s dobrotou a čistotou?

Moje pojmenování: láska slouží k vymezení největší špíny, která dělá lidi méně důstojnými než zvířata.

Chci shromáždit Moje děti, vyléčit, spojit je v Mé lásce - ve Mně. Chci, aby všichni v mém Duchu byli Jedno.

Nemám lepší a horší děti - všechny jsou stejné.

Liší se pouze ranami, které v nich byly uštědřeny lásce.

Ty rány, to jsou Moje rány. To Já v nich trpím i umírám a čekám na pomoc a milosrdenství.

[...]

Pros o Lásku a důvěřuj Lásce, služ Lásce. Pozval jsem tě sloužit Lásce - k Mé službě v pravdě a v čistotě. V tobě chci být i milovat - Já: Láska Ukřížovaná i Zmrtychvstala.

A jsem, a dávám ti znamení bolu Mých Ran, abys vždy věděla a pocívovala, že jsem v tobě.

„Hleď, abys konal službu, kterou jsi přijal od Pána.“ (Kol 4,17)

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska: Świadectwo. Dziennik duchowy.

Wydawnictwo Agape sp. z o.o., Poznań, wydanie drugie zmienione, 2018.

Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

„Kéž bys byl studený anebo horký!“

Vlažnost je velmi nebezpečným stavem, neboť v něm duše zůstává v klamu, tak jako nemocný, když dělá, že je zdravý a lékaře nepotřebuje.

„Kéž bys byl studený anebo horký! Ale že jsi vlažný [...], nesnesu tě v ústech.“ (Zj 3,15-16) Tak Kristus ústy apoštola Jana pranýřuje duše vlažné a poukazuje na to, jak jsou Bohu odporné. Taková duše, navzdory mnoha milostem Božích milosrdenství, jimi pohrdá a poddává se ochromující lenivosti, která odvádí od horlivosti, a pod jakoukoliv záminkou zcela opouští modlitbu. Zdánlivě se podílí na svátostech, avšak lehkomyšlně, bez náležité přípravy, a proto nejčastěji neplodně, pokud ne přímo svatokrádežně. Zdánlivě plní povinnosti svého stavu, ale bez ducha víry, se zaměřením na to, co je příjemné, a ve všem a všude hledá sebe.

Vlažná duše je hanebně vypočítavá: vyhýbá se všemu, co je zřetelně těžkým hříchem, a hříchy všední páchá s veškerým uvážením; nikdy nemyslí na to, jak se posvětit, na něžnější city k Bohu, na to, co se Pánu Bohu líbí nebo nelíbí. Od tud pochází absence umrtvování, kvůli čemuž se bouří pýcha, hněv, netrpělivost a trpkost ve stýkání se s druhými, pomluvy a klepy, dobrovolné rozptylování při modlitbě, z čehož pochází to, že se nechce a nesnaží napravit.

Vlažnou duši je možné poznat podle následujících znamení:

- chybějící nebo jen slabá touha po dokonalosti a co je s tím spojeno, slabá nebo žádná lítost nevěrností a nedbalostí v Boží službě. Kdo netouží po dobru, ten ho nikdy nezíská do vlastnictví, má-li být získáno násilím;

- zanedbání vnitřního boje. Nezvíteží ten, kdo se bojí zápasu, a bez boje není vítězství ani odměny. Vlažný nebojuje s vášněmi, ale s Boží láskou, která ho vybičí k nápravě;

- velká nestálost v rozhodování. Ten, kdo se stále zastavuje nebo couvá, nikdy nedosáhne pokroku;

- hledání zábav ve hrách a neustálých legracích nebo vylévání se navenek v nepotřebných hovorech z popudů sebelásky čili nedostatku umrtvení;

- časté ohlížení se zpět, a ne pohlížení na ideál.

Vlažnost je stavem velmi hrozným, vždyť duše v něm zůstává v iluzi, jako když si nemocný hraje na zdravého a k lékaři nejde. Nedbá na promluvy svědomí ani na vnuknutí, ani na výstrahy bližních, na které se dokonce kvůli nim hněvá. Považuje za malichernost nespočetné množství lehkých hříchů, v nichž se často skrývá závislost, a občas upadá i do těžkých hříchů, na které si pozvolna zvyká.

Vlažnost se smíruje s jistými ctnostmi, které udržují duši ve zlověstném zabezpečení. Služebník z evangelia nepřekročil právo spravedlnosti, střídmosti ani čistoty, alespoň o tom nevíme, byl jenom líný - vlažný a za to uslyšel rozsudek: „A toho neužitečného služebníka uvrhnete ven do temnot; tam bude pláč a skřípění zubů.“ (Mt 25,30) Pošetilé panny rovněž zachovaly poklad panenství, a zůstaly na hody nepozvány ne za nějaké zločiny, ale za nedostatek rozvážnosti a bdělosti (srov. Mt 25,12).

Pozlátka ctnosti a zdánlivé zbožnosti mohou najít milost u lidí, ale Bůh hledí do srdce a prokletí uvrhuje za nedosta-

tek ovoce na stromě (srov. Mt 7,19-20). „Proklet buď, kdo koná Hospodinovo dílo nespolehlivě!“ (Jer 48,10) A věci Páně jsou modlitby, povinnosti atd.

Vlažná duše nechce opravdový život Kristův, ale lne k tomu, co patří plně do světa, vláčí se mezi dobrem a zlem, nedávajíc se zcela žádnému. Žije opuštěná, osamocená, vyhnaná ze světa, kde je zábava, a odehnaná od shromáždění svatých, kde Bůh rozlévá potěšení - je možno říci, že je zavěšená mezi peklem a nebem. Člověk vlažný soudí, že dokáže zůstat v tom nejistém rozpoložení. Jenomže ani Bůh, ani satan, ani vlastní přirozenost to nedovolí. Bůh zavolá: „Slož uchy ze svého správcovství!“ (Lk 16,2)

Satan pomalu dobývá nehlídané území a dovádí vlažného k těžkému hříchu. Přirozenost pozvolna ztrácí síly k boji, aniž byl už započatý, a zcela jistě upadá [...].

Avšak vlažnost není úplně nevyléčitelná nemoc. [...] Zde je opravdový lék na vlažnost: koupit Boží lásku za peníz modlitby, která je pro vlažnou duši těžká, ale nutná.

*Zdroj: bl. P. M. Sopočko,
Godzina święta i nowenna o miłosierdzie
Boże nad światem, Warszawa 1949;
www.faustyna.eu
Z Miłujcie się 2/2019 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Panna Maria, žena modlitby

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

poselství. Jejím drobnému a nezměřnému přitakání, jež dá v té chvíli celému stvoření poskočit radostí, předcházelo v dějinách spásy mnoho jiných přitakání, mnohá důvěřivá poslušnost a mnohá ochota vzhledem k Boží vůli. Není lepší způsob modlitby, než stanout jako Maria v postoji otevřenosti, se srdcem otevřeným Bohu: „Pane, co chceš ty, kdy chceš ty a jak chceš ty.“ To znamená, že srdce se otevírá Boží vůli, a Bůh ustavičně odpovídá. Kolik jen věřících takto prožívá svoji modlitbu! Ti, kteří jsou pokorného srdce, se takto modlí, v oné, dalo by se říci, podstatné pokoře; v pokoře jednoduchosti: „Pane, co chceš ty, kdy chceš ty a jak chceš ty.“ Lidé, kteří se takto modlí, se nerozčilují, protože dny jsou plné problémů,

ale jdou vstříc realitě a vědí, že v pokorné lásce, v lásce nabízené za každé situace se stáváme nástroji Boží milosti. „Pane, co chceš ty, kdy chceš ty a jak chceš ty.“ Je to prostá modlitba, která však vkládá náš život do Pánových rukou, aby nás vedl. Všichni se takto můžeme modlit, takřka beze slov.

Modlitba umí ochočít neklid, který se nás zmocňuje, protože si vše nárokuje dříve, než o to požádáme, a chceme to ihned. Tento neklid nám ubližuje, ale modlitba jej dokáže upokojit a proměnit v ochotu. Když mne ovládne neklid, modlím se, a modlitba mi otevírá srdce a uschopňuje mne k přijetí Boží vůle. Panna Maria v těch několika okamžicích zvěstování dovedla odmítnout strach, přestože tušila,

Modlitební tažení za český národ

že si svým přítakáním přivodí velmi těžké zkoušky. Chápeme-li v modlitbě, že každý den, který od Boha dostáváme, je povolání, pak svoje srdce rozšiřujeme a přijímáme všechno. Učme se tak říkat: „Pane, co chceš ty. Slib mi jen, že budeš se mnou na každém kroku.“ Toto je důležité: požádat Pána o jeho přítomnost na každém kroku naší pouti; prosit, aby nás nenechal samotné, neopustil v pokušení a těžké chvíli. Onen závěr modlitby Otčenáš vyznívá takto: je to prosba o milost, o kterou nás Pána naučil žádat sám Ježíš.

Maria provází Ježíše modlitbou po celý život, až do smrti a zmrtvýchvstání, a nakonec provází i první kroky rodící se Církve (srov. Sk 1,14). Modlí se spolu s učedníky, kteří prošli pohoršením kříže. Modlí se s Petrem, který podlehl strachu a plakal z lítosti. Maria je mezi učedníky, muži a ženami, které povolal její Syn, aby utvářeli jeho společenství. Nedělá mezi nimi kněze, nikoli! Vystupuje jako Ježíšova Matka, která se s nimi modlí, ve společenství, jako jedna jeho členka. Modlí se s nimi a za ně. A její modlitba předchází budoucnost, která se naplňuje: působením Ducha Svatého se stala Matkou Boží a působením Ducha Svatého Matkou Církve. Když se Maria modlí se vznikající Církvi, stává se Matkou Církve, v modlitbě provází učedníky při prvních krocích Církve, očekávající Ducha Svatého. Činí tak mlčky, a to ustavičně. Mariina modlitba je tichá. Evangelium vypráví pouze o jediné Mariině modlitbě, když v Káně prosí svého Syna za ony nebohé lidi, kterým hrozí, že při oslavě utrhá ostudu. Jen si to představme – uspořádat svatební hostinu a v jejím závěru nalévat mléko, protože víno už došlo! To by ale byla ostuda! Maria se ale modlí a žádá Syna, aby ten problém vyřešil. Mariina přítomnost je již sama o sobě modlitbou a její pobývání ve Večeřadle mezi učedníky, kteří očekávají Ducha Svatého, je spočinutím v modlitbě. Takto Maria rodí Církev, je Matkou Církve. *Katechismus* vysvětluje: „Ve víře jeho pokorné služebnice se Božimu daru dostává přijetí, na které Bůh čekal už od počátku časů.“ (KKC, 2617)

V Panně Marii je přirozená ženská intuice povýšena jejím zcela jedinečným sjednocením s Bohem v modlitbě. Proto při četbě evangelia zjišťujeme, že někdy jako by se vytrácela, aby se pak v zásad-

V listopadu 2008 jsme vyzvali čtenáře Světla a Matičního zpravodaje, abychom se všichni spojili k modlitebnímu tažení pod praporem sv. Václava, Pražského Jezulátka a všech českých kandidátů na svatořečení. Navrhli jsme společný úmysl:

- *Za obrácení českého národa a návrat ke kořenům svaté víry.*
- *Za dary Ducha Svatého pro českou církevní hierarchii, zasvěcené osoby a pracovníky sloužící v Církvi.*
- *Za moudrost pro politiky, aby neschvalovali zákony odporující zákonům Božím.*
- *Za křesťanskou morálku pro osoby v oblasti podnikání, ekonomiky a financí, v oblasti kultury a umění.*
- *Za pravdomluvnost, statečnost a čestnost pro pracovníky ve sdělovacích prostředcích.*
- *Za lékaře a zdravotnický i ošetrovatelský personál, za zastavení potratů a všech praktik vedoucích k zabíjení nenarozených dětí.*
- *Za přijímání svátostí umírajícími a za duše v očistci.*
- *Za naše rodiny a rody.*
- *Za učitele, vychovatele, za čistotu dětí a mládeže, za návrat mravnosti.*
- *Za všechny svázané a zotročené duše.*

ních chvílích znovu objevila. Maria je otevřena Božím hlasu, který vede její srdce a kroky tam, kde je zapotřebí její přítomnosti. Tiché účasti matky a učednice. Je přítomna, poněvadž je Matkou, ale těž protože je první učednicí, která si nejlépe osvojila Ježíšovo učení. Maria nikdy neprohlásuje: „Pojďte, vše vyřeším,“ ale vybízí: „Udělejte všechno, co vám řekne,“ přičemž neustále ukazuje prstem na Ježíše. Toto je typický postoj učedníka a Maria je první učednicí: modlí se jako Matka a jako učednice.

„Maria to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom.“ (Lk 2,19) Takto evangelista Lukáš načrtává Matku Páně v evangeliu Ježíšova dětství. Všechno, co se děje kolem ní, má hluboký dopad na její srdce: dny naplněné radostí, stejně jako nejtemnější chvíle, kdy také ona stěží

Na webových stránkách Matice cyrilometodějské s. r. o. www.maticecm.cz byl zveřejněn seznam lidí, kteří se po půlho-
dinách nepřetržitě budou modlit na tento úmysl. Během krátké doby se celý seznam zaplnil a více než 700 věřících se od té doby bez přestávky modlí na tento úmysl. Mnoho se jich modlí i mimo časový harmonogram, ve svých volných chvílích. Touto cestou bychom chtěli všem těmto modlitebníkům poděkovat za jejich vytrvalost, zvláště těm, kteří navíc nesou obtíže spojené s modlitbou v náročnou denní či noční dobu, kdy větší na lidí už odpočívá. Pán Bůh zaplať za vaše oběti, posty, mše svaté, svatá přijímání, kající pobožnosti a večeřadla na tento úmysl.

Za všechny modlitebníky, jejich rodiny a na jejich úmysl bude sloužena mše svatá 2. února 2021 v 18 hodin v kostele Navštívení Panny Marie v Zašové.

Prosíme ty, kteří se modlili a již se z nějakých důvodů modlit nemohou, aby nám tuto změnu ohlásili. Na výše uvedených webových stránkách si můžete ověřit aktuální seznam modlitebníků. I přes stále projevy zla v naší zemi i na celém světě, přes mnoho bolestí a odpadů od Boha věříme, že Bůh slyší modlitby zbožných a pokorných srdcí. Vytrvejme tedy!

Redakce Světla

chápe cesty, kterými se má ubírat vykoupení. Všechno končí v jejím srdci, aby bylo modlitbou důkladně vytríbeno a proměněno. Ať už jde o dary mudrců, anebo útěk do Egypta, až k onomu děsivému pašijovému pátku – to všechno Matka uchovává v srdci a vnáší do svého dialogu s Bohem. Kdosi přirovnal Mariino srdce k perle nedostížné nádhery, utvořené a vyhlazené trpělivým přijímáním Boží vůle skrze Ježíšova tajemství, o nichž rozjímala v modlitbě. Jak by bylo krásné, kdybychom se mohli alespoň trochu připodobnit naší Matce! Srdcem otevřeným Božím slovu, tichým a poslušným srdcem, srdcem, které dokáže přijímat Boží slovo a dává mu růst spolu s dobrou setbou Církve.

Z www.vaticannews.va/cs.html,
18. 11. 2020 (Redakčně upraveno)

Svatí v lékařských ordinacích

Prosila jsem vroucně Pannu Marii, aby bylo všechno v pořádku, aby to dítě, jestli Bůh chce, přežilo. Když se pacientka vrátila do ordinace USG a lehla si, spatřila jsem tlukoucí srdce a děťátko na mě mávalo rukou.

Chtěla bych se podělit o své zážitky spolupráce se svatými. Jsem lékařka zabývající se hlavně léčením problémů spojených s neplodností, s potraty. Starám se nejen tak, jak dovedu, ale ve velmi obtížných případech, se souhlasem Nejvyššího Šéfa, dostávám neuvěřitelnou pomoc z nebe, která se jeví jako velké požehnání pro pacienty.

Služebnice Boží

Stanisława Leszczyńska

Prvním takovým neobvyklým zážitkem pro mě bylo prožití těhotenství mé sestry. V šestém týdnu gravidity sestra dostala informace, že se dítě přestalo vyvíjet, že plodové vejce je prázdné a že prakticky může přestat brát léky a připravit se na očištění dělohy. V den, kdy jsem se o tom dozvěděla, jsem slyšela pořad o služebnici Boží Stanisławě Leszczyńskiej, ženské sestře, která pracovala v koncentračním táboře Osvětim a která ve své odborné praxi velmi úzce spolupracovala s Pannou Marií. Poprosila jsem tehdy služebnici Boží Stanisławu, aby to dítě zachránila. Ze své strany jsem se pustila do modlitby růžence na úmysl, aby se narodilo zdravé děťátko. Slíbila jsem, že se vypravím ke hrobu Leszczyńskiej, když to všechno dobře skončí. Po dvou dnech se má sestra dostala do nemocnice. Ukázalo se, že dítě je správně uloženo v děloze a že jeho srdce tluče. V určené době se narodila pěkná, zdravá holčička - Martinka.

To byla první událost, která mi ukázala, že se děje něco nad vědou a lékařskými zkušenostmi a že se nemáme vzdávat, protože když Pán Bůh chce zachránit život na přímluvu svatých, dokáže to udělat i nadpřirozeným způsobem.

Bl. Marianna Biernacka

Další zajímavou situací bylo mé setkání s bl. Mariannou Biernackou - ženou, která obětovala svůj život za snahu v době 2. světové války. Když chtěli nacisti zabít jejího syna a jeho těhotnou

ženu, Marianna tehdy řekla, že se postaví před exekuční četu místo své snachy. A skutečně zahynula. Ten příběh mi vypravoval jeden z kněží a tvrdil, že našel svatou, která mi může pomáhat. Odpověděla jsem, že s ní v tom případě navážu kontakt. A kněz na to: „Lauro, přece ti říkám, že ona nežije, že zahynula.“ A já na to: „No právě!“

O týden později ke mně přišla pacientka, přes moje doporučení nepřestala pracovat, ačkoliv její těhotenství bylo ohrožené. U ženy se objevilo značné krvácení a druhého dne se ukázalo, že její 12týdenní dítě nežije, že se úplně oddělila placenta. Viděla jsem dokumentaci toho vyšetření. Prosila jsem tehdy bl. Mariannu o pomoc. Poslala jsem pacientku do nemocnice, protože říkala, že krvácení je trochu menší než dřív. Dálo se to v průběhu rozmluvy, během které jsem co chvíli myslela na bl. Mariannu. Pacientka říkala, že se to krvácení stále zmenšuje. Požádala jsem ji tehdy, aby se ještě jednou ohlásila na prohlídku do nemocnice, na příjem. Večer se ukázalo, že její dceruška žije. V současné době má děvčátko šest let.

Sv. Michael archanděl

Další taková situace nastala v mé ordinaci, kam se pacientka dostala po sedmi letech léčení neplodnosti. Jeden rok jsem jí pomáhala sama, dříve se léčila v jiných střediscích. Doporučila jsem ji na vyšetření, věděla jsem, že má značně vysokou úroveň beta HCG. Když mi paní řekla, že je těhotná, myslela jsem si, že když jí udělám ultrazvuk, bude už vidět plodové

vejce, anebo dítě. Provedla jsem vyšetření a všimla si změny ve sféře jednoho z vejcovodů. Nic v děloze ale vidět nebylo. To je obraz, který může jednoznačně poukazovat na mimoděložní těhotenství. Lékař na příjmu to podezření potvrdil. Byla jsem tehdy krátce po rekolekcích tematicky spojených se sv. Michaelem archandělem, tak právě jeho jsem poprosila o pomoc. Dva lékaři potvrdili mimoděložní těhotenství, sv. Michael byl poprosen o pomoc a večer jsem dostala zprávu, že těhotenství se regulérně rozvíjí v děloze. Dítě se narodilo bez komplikací.

Matka Boží

Čtvrtý případ je spojený se samotnou Matkou Boží, Šéfkou mého oddělení. Dělal jsem jedné pacientce vyšetření ultrazvukem. Dítě už bylo značně vyvinuté, poněvadž mělo 16 týdnů. Spatřila jsem na monitoru, že malé neukazuje žádnou srdeční činnost. Vznášelo se v děloze, tj. jako by plavalo, bez žádného vlastního pohybu. Pro lékaře, který doprovází těhotenství, léčí neplodnost, je pohled na mrtvé dítě v lůně pacientky velmi dramatickým zážitkem. Poprosila jsem tu ženu, aby šla na toaletu, poněvadž jsem chtěla nabrat trochu sil, abych jí mohla sdělit, že situace je tragická. Když byla pacientka v koupelně, vroucně jsem prosila Pannu Marii, aby bylo všechno dobré, aby to dítě, chce-li Bůh, přežilo. Když se žena vrátila do vyšetřovny a lehla si, uviděla jsem bušící srdce a dítě mi mávalo rukou. Byl to pro mě velmi, velmi silný zážitek. Kdyby to bylo mladší těhotenství, mohla bych si toho nevšimnout, zmýlit se, ale při tak pokročilém těhotenství nejsme schopni přehlédnout nitroděložní znamení smrti.

Sv. Filoména

Nedávným případem je pacientka se sedm let starou lékařskou anamnézou neplodnosti a se třemi samovolnými potraty. Po provedení všech možných bádání měla žena zpracovaný plán léčby, který byl pro ni finančně velmi náročný. Řekla, že musí připravit peníze, aby se mohla toho programu zúčastnit. Věnovali jsme se také jejímu muži, který k tomu neměl patřičné výsledky a dostal potřebné léky jako přípravu na onen intenzivní program. Pacientka měla velkou úctu ke svaté Filoméne.

MUDr. Laura Grześkowiaková

méně a společně s mužem jeli na místo její svatyně. Brzy po jejich návratu jsem dostala zprávu, že žena otěhotněla a výsledky má tak dobré jako ještě nikdy. To těhotenství se nyní pěkně vyvíjí a nevyskytují se žádné komplikace.

Sluha Boží Franciszek Blachnicki

Další osobou je otec Franciszek Blachnicki. Zde je takový důkaz, že mi Pán Bůh skrze svaté umožňuje přirozenou cestou nacházet řešení. Měla jsem pacienta se zdravotním problémem, který jsem nedokázala vyřešit. Neexistovaly procedury, které by umožnily vyléčení onoho pacienta. Zkoušela jsem různé nefarmakologické metody. Hledala jsem v polských i zahraničních publikacích jakékoliv možnosti léčení, avšak nic z toho, co jsem u tohoto muže používala, nezabíralo. Byla jsem v Krościenku, modlila se u hrobu otce Franciszka a prosila ho, aby mi v té záležitosti pomohl. Když jsem se vrátila do střediska, otevřela jsem internet a hned jsem našla článek, kde byl popsán průběh vykonání takového zásahu, jaký pacient potřeboval. Po chvíli jsem rovněž našla zařízení, kde ten výkon provedli, takže pacient je nadále v průběhu léčení.

Matka Boží

Další osoba, která se stala matkou díky Matce Boží, je jedna z mých nejbližších přítelkyně. Po dvou ztrátách dětí za veli-

ce dramatických okolností se pacientka rozhodla, že se teď o dítě snažit nebude, že chce provést diagnostiku a odpočinout si. V té době jsem odjela do Medžugorje. Věděla jsem, že má přítelkyně svoje ztráty prožila velmi silně. Bylo mi rovněž moc těžko vzhledem k tomu, že ta druhá ztráta přišla v průběhu našeho léčení. Dne 2. srpna, kdy bylo zjevení Matky Boží, jsem se k Marii velmi modlila o milost víry, za přijetí celé situace a za to, abychom našli východisko, jak přítelkyni pomoci. Vrátila jsem se z Medžugorje. Minuly dva nebo tři týdny, a moje přítelkyně přišla za mnou a sdělila mi, že je těhotná. Její cyklus se rozbouřil tak jako ještě nikdy – a otěhotněla. Byla hrozně rozčilená a říkala: „To je všechno kvůli tobě! Proč ses za mě modlila? Teď jsi odpovědná za to, aby se to děcko zachránilo!“ Těhotenství bylo velmi obtížné, komplikované mnohými těžkostmi, ale zakončené narozením hezkého děvčátka.

Sv. Spyridon

To jsou prožitky, které mi říkají, že jakmile jenom poprosíme, a taková je vůle Boží, tak se mohou dít v našem životě nadpřirozené věci. Navíc jsem ještě měla takové situace, že když jsem například potřebovala vyměnit v ordinaci nábytek, protože se rozpadl pracovní stůl, tak po modlitbě ke svätici jsem dostala přesně tolik peněz, kolik stál ten nábytek. Když jsem zase potřebovala zaji-

stit vízum do Kazachstánu a zaručovali mi, že ho neseženu, tak po modlitbě ke sv. Spyridonovi jsem dostala vízum prakticky z ruky do ruky, a to ještě zadarmo. Nejsou to tedy jenom záležitosti života a smrti, obrovské zážitky uzdravení, ale také takové přízemní, v běžných každodenních situacích.

Myslím, že proto, že stojím jakoby v první frontové linii, bojuji za život, pomáhám pacientům, spaluji se v tom, co dělám, a že posvěcuji jak svůj život, tak i členů své rodiny (oni také obětují něco ze sebe tím, že dávají mámu nebo ženu pro druhé), Pánu Bohu to není lhostejné a i On posílá anděly a svaté, abych nebojovala sama.

Skutečný Vládce

Ke mně nejčastěji přicházejí pacienti, kteří prošli velmi mnoha léčebnými centry. Z jejich úst slyším: „Jestli nám nepomůžete vy, tak už nám nepomůže nikdo.“ Z jedné strany se cítím velmi zodpovědně, protože říkají, že jsem jejich poslední nadějí, a je to těžké, být něčí poslední nadějí. Ale na druhé straně se nemusím ničeho bát, poněvadž za mnou stojí Někdok mocnější, kdo má moc a kdo je skutečným Vládcem.

Vím, že mohu být spokojená s dobrou statistikou, protože se mi podařilo tolika párům pomoci, ale přece jsou lidé, kteří odcházejí bez účinků. Zpočátku jsem cítila převeliký smutek, žal a bezmocnost, že nemožu pomoci všem. Nyní pociťuji pokoj, poněvadž ze své strany dělám všechno, co je v mé moci, abych vyřešila jejich problém. Mám ráda lidi, kteří ke mně přicházejí, snažím se jim pomáhat ve všech rovinách: léčit jejich těla, pozvedat psychiku, hledat způsob, jak splnit jejich veliké očekávání, kterým je být rodičem – ať je to rodičovství adoptivní, nebo je to nějaká služba druhým v jiném rozměru, v němž se mohou cítit šťastní. Celou dobu se učím, čtu odbornou literaturu, jezdím na konference. Prakticky každou volnou chvíli, pokud nemám domácí povinnosti, věnuji prohlubování svých vědomostí, kontaktu s pacienty. Dělán všechno, co mohu, a zbytek nechávám Pánu Bohu a nemusím se starat. Mám dojem, že jsem jakýmsi způsobem služkou tomu, co se dá udělat, a nade mnou je Někdok, komu se dá tu záležitost svěřit.

Bůh je a působí

Myslím, že lidé cítí, že to, co dělám, nevychází z toho, že pracuji pro peníze, pro slávu, ale že pomoc pacientům získat dítě, léčení těžké bolesti, kterou působí neplodnost, je moje poslání.

Pokud v mé pracovně budou lidé moci spatřit také Boha, bude mě to velmi těšit. Avšak pokud někdo v Boží působení nevěří, mám naději, že Bůh časem dojde do srdce takového člověka a ukáže mu, že On je, klepe, stojí a čeká. V mém životě Bůh je a působí.

Uvedu příklad. Nemám absolutně talent pro zeměpis a cizí jazyky, a dostávám výsledky výzkumů ve všech světových jazycích a konzultuji s pacienty z každé oblasti světa. A když to potřebuji, tak rozumím danému jazyku. Mnohokrát to bylo tak, že když jsem vyjžděla za hranice, prožívala jsem veliký stres, že si neporadím s jazykem. Jenomže jsem si s danou osobou vždycky porozuměla. Byl to konkrétní dar pro daný moment, jen pro tu etapu, pro kterou byl potřebný.

Jestliže někdo bude mít otevřené oči, postřehne zde Boží působení, a jestliže na to nechce tímto způsobem hledět, nebudu ho násilím do něčeho nutit.

Duchovní boj

Když se blíží nějaká důležitá konference či debata, nebo když mám připravit nějaké vystoupení, děje se spousta špatných věcí, ať se to týká mého zdraví, nebo rovněž mé rodiny. To je duchovní boj. Nedávno jsem na to vymyslela způsob: usínám s růžencem. Měla jsem ambice modlit se ho podle schématu *Pompejské novény*, ale žel – čas... Ale myslím, že se snažím spojit se v každé chvíli s Matkou Boží, mi dává ochranu.

Nedávno jsem četla knížku jednoho exorcisty, který psal o zlořečení, o proklínání druhých. Uvědomuji si, že má práce může být trnem v oku pro jiné a že jsou lidé, kteří mi mohou přát zlé. Jestliže ale jsem ve stavu milosti posvěcující, tak jsem v bezpečí. Jestliže se třeba děje něco špatného, já se i tak nebudu podávat. Jsem bojovnice, budu bojovat, dokud budu žít!

*Z Miłujcie się! 1/2019 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Claire de Castelbajac

Claire de Castelbajac se narodila 26. října 1953 jako poslední dítě pětičlenné rodiny v Paříži. Při svém křtu byla svěřena do ochrany svatě Kláry a Neposkvrněné Matky Boží. Prvních pět let svého života strávila se svojí rodinou v Rabatu v Maroku, než se v roce 1959 vrátili do Francie. Matka jí ukázala velmi brzy, jak se dělá znamení kříže a jak se modlí. Na svých procházkách odbočila Claire často do kostela, aby se krátce pomodlila, protože věděla, že kostel je „dům Ježíšův“.

Už brzy se projevila prudkost její povahy: neznala žádné míry v tom, co milovala, co si přála nebo darovala. Trpěla silnými záchvaty zuřivosti, po nichž následovaly stejné silné vlny lítosti. Přes veškerou svoji živost byla jako dítě brzy postižena nemocí. Ve čtyřech letech ji přivedla toxikóza na práh smrti. Brzy potom prodělala střevní infekci, následovanou angínou, kdy bylo nutné ošetření injekcemi.

Pokaždé, když Claire uviděla zdravotní sestru, proměnila se zpravidla ve furií, křičela a byla celá bez sebe. Před svým prvním svatým přijímáním pak pochopila, co znamená nabídnout své utrpení Ježíši jako oběť, a postupně se učila ovládat se a snášet bolest.

Od roku 1959 bydlela Claire ve starém rodinném sídle v Lurdech (v jihozápadní Francii), ve „velkém, úplně rozbitém domě“, jak říkala. V červnu 1959 přijala Claire poprvé Nejsvětější Eucharistii, když si předtím dala velkou námahu s přípravou. Její velkomyslnost, s níž se nabízel v malých věcech Bohu jako oběť, pokračovala pak také v následujících letech.

Poznamenala si například: „1. Nevzala jsem si žádnou vodu; 2. Skutek lásky; 3. Maminku jsem rychle poslechla; 4. Nestěžovala jsem si na své bolesti břicha; atd. Na první svatou zpověď chtěla Claire své svědomí důkladně prozkoumat, vzala si modlitební knížku pro děti a probrala pozorně „všechny hříchy“ v seznamu. Pak

řekla své matce: „Nerozumím z toho ničemu, proto nevím, jestli jsem se těchto hříchů dopustila. Vysvětlí mi... A kdybych všechny tyto hříchy znala, nechtěla bych se žádného z nich už dopustit, protože nechci Ježíši působit žádný zármutek.“

Tato živá zbožnost nebyla bez bojů. Jednoho dne řekla bezohledně své matce: „Proč jsi mne porodila? Proč jsi mě nechala jít tak brzo k prvnímu svatému přijímání?“ A stěžovala si na námahu, které jí z toho pro život vplynuly...

Klářino základní vzdělání probíhalo doma za dozoru matky. V roce 1964 přišla do internátu sester Sacré-Coeur do Toulouse, kde prožila velkou životní radost, vášnivou nezištnost a zvláštní zálibu pro záležitosti Boží.

Během neklidných událostí v květnu 1968 Claire pozorně naslouchala a hodně přemýšlela.

Byla velmi zasažena politickým a společenským zmatkem, jehož byla svědkem, a viděla jenom jeden prostředek proti tomu: modlitbu k Naší Milé Paní podle výzvy z Fatimy. Z vlastního podnětu přivedla své spolužáky k tomu, aby napsali dopis všem biskupům Francie: „Vaše důstojnosti, Naše Milá Paní prosila v roce 1917 o denní růženec, odevzdání jejímu Neposkvrněnému Srdci a smírné svaté přijímání každou první sobotu v měsíci... Z toho důvodu Vás vroucně prosíme, Vaše důstojnosti, prostě své kněze, aby zprostředkovali svým farníkům poselství Naší Milé Paní...“

Se vším mladickým zápalem svých 15 let se Claire vzepřela proti vlně protestů, které znesvěcovaly církev a hrozily, že ji smetou celou do minulosti. Trpěla tak silně, že z toho onemocněla a sekundou [druhý ročník] musela dokončit doma. Když ve své vesnici viděla, že mládež tam nemá příležitost ke společné zábavě, zorganizovala nejdříve sbor, pak uvedla skupina dvě divadelní hry, aby zabavila obyvatele blízkého domova důchodců, invalidy a obyvatele obce.

Pak onemocněla její matka. Byla hospitalizována, v nemocnici zůstala celý rok upoutaná na lůžko. Claire ji navštěvovala na klinice každý večer. A krutě tím trpěla: „Už toho mám dost..., úplně dost...“ napsala jedné své sestře. Ale přesto k tomu dodala: „Každopádně vyjdu z této smutné doby vyzrálější a dospělejší, protože jsem poznala, že nikdo nežijeme pro sebe, ale pro druhé, a že jsme tu proto, abychom ostatním pomáhali žít a dělat je šťastnými. To je skutečně těžké, ale také krásné, když se to podaří.“

V dubnu 1971 musela Claire sama do nemocnice kvůli potížím s ischiasem. V srpnu se rozhodla po pětiměsíčním utrpení k operaci páteře, která proběhla úspěšně. Claire se sice rychle postavila na nohy, ale záchvaty ischiasu se v odstupech vracely. Tři týdny po propuštění z nemocnice složila úspěšně maturitu. Potom se rozhodla, že se stane restaurátorkou obrazů a fresek.

Přihlásila se k přijímacím zkouškám na Centrální institut restaurování v Římě. Je to státní institut, kde každý rok rezervovali tři místa pro zahraniční studenty. Udělala zkoušku jako třetí z přijatých cizinců. Byla uchváčena, ale brzy se začaly v Římě objevovat nové boje. „Ruka Boží mne ochrání jako už dříve,“ napsala svým rodičům. „Co mne zlobí, věřte mi, je můj neúmyslný úspěch u chlapců. Jeden je do mě úplně zamilovaný. Pak je tu jeden Libanonec, který si mne velmi předchází... Mohla bych k tomu přičíst ještě dva Italy, kteří mi dělají komplimenty. Na devět dní je to mnoho...“

O několik dnů později pokračovala: „Pospíchám, abych se zařídila, abych mohla psát své dopisy a každý den věnovat půl hodiny duchovní četbě. Můj růženec je důležitá věc, které věnuji dvakrát nebo i čtyřikrát 15 minut, třeba v metru. Potřebuji vaše modlitby... Čím více poznávám lidi, tím více jsem zklamaná... To jediné, co je zajímavé, je zábava ve všech jejich podobách. To mne deprimuje a zbavuje odvahy.“

Nechci je odsuzovat, ale kromě dvou lidí, se kterými mluvím, je tomu tak. Žijí všichni více méně společně s »partne-rem«... Všichni chlapci ať mi vlezou na záda! Jenom mít chladnou hlavu! Nepobíhám dokola v minisukni... a nechávám chlad a zlomyslnosti stranou. Ale čím ví-

Poselství Královny míru:

„Drahé děti! Nesu vám malého Ježíše, který vám nese mír. On, který je minulost, současnost i budoucnost vašeho života. Dítka, nedopustíte, aby uhasla vaše víra a naděje v lepší budoucnost, protože vy jste vyvolení, abyste byli při každé příležitosti svědky naděje. Proto jsem tady s Ježíšem, aby vás požehnal svým mírem. Děkuji vám, že jste přijali moji výzvu.“

Medžugorje 25. prosince 2020

Vánoční poselství Královny míru z pravidelného zjevení vizionáři Jakovu Čolo

Při posledním každodenním zjevení, 12. září 1998, řekla Panna Maria Jakovovi Čolo, že bude mít zjevení jednou do roka, a to na Hod Boží vánoční, 25. prosince. Tak tomu bylo i tento rok. Jakov po zjevení předal poselství:

„Drahé děti, i dnes je Ježíš tady vedle vás, a to i tehdy, když myslíte, že jste sami a že neexistuje světlo ve vašem životě. On je tu a nikdy vás neopustil a nevzdálil se od vás. Světlo jeho narození osvětluje tento svět i váš život. Jeho srdce je stále pro vás otevřené, aby přijalo každé vaše trápení, každou zkoušku, strach a potřebu. Jeho ruce jsou vztažené k vám, aby vás jako otec objal a řekl vám, jak jste pro něj důležití, jak vás má rád a stará se o svoje děti. Je, děti, vaše srdce otevřené pro Ježíše? Předali jste úplně svůj život do jeho rukou? Přijaly jste Ježíše jako svého Otce, na kterého se můžete vždycky obrátit a najít v něm útěchu a všechno to, co je pro vás potřebné, abyste žily pravou vírou? Proto, děti moje, odevzdejte své srdce Ježíši a dovolte, aby vládl ve vašem životě, protože jenom tak přijmete přítomnost a budete se moci vyrovnat se světem, ve kterém dnes žijete. S Ježíšem mizí každý strach, trápení a bolest, protože vaše srdce přijímá jeho vůli a všechno to, co přijde do vašeho života.

Ježíš vám dá víru, abyste všechno přijaly a nic vás od něj nevzdálilo, protože on vás pevně drží za ruku a nedopouští, abyste se vzdálily a ztratily v těžkých chvílích, protože on se stal Pánem vašeho života.

Já vám žehnám svým mateřským požehnáním.

25. prosince 2020

ce se jim bráním, o to více na mne doléhají... Momentálně mám nejvíce strach sama ze sebe... Když pomyslím na ty, kteří mne obklopují, říkám si, že by nebylo tak nepříjemné, chovat se jako oni... Pak se modlím a prosím, abych měla odvahy, někdy bych mohla říci dokonce hrdinskou odvahy, odporovat tomu, nemít žádného »partnera« před svou svatbou...“

Claire se opájela stále více svojí svobodou. V polovině března 1973 se přestěhovala se dvěma kamarádkami do vlastního bytu. Začaly přijímat návštěvy a večer vycházet, velmi se bavily, přičemž dělaly mnohé „hlouposti“, jak říkala Claire, a pracovaly málo. „Když přijdu z vyučování domů, je byt plný přítelkyň a padáme do postele k smrti unavené teprve po půlnoci. Můj pohled na věci se mění: Kdo utiší moji žízeň po životě?“

Při tomto způsobu života byly známky Claire z »restaurování“ stále horší. Byla blízko tomu, že bude vyloučena ze studia. Jeden její strýc ji vyčítal: „Je mi líto tvých rodičů, především tvého starého otce, že tak promarnuješ svůj život...“ Ona odpověděla: „To je mi jedno!“

Ale uvnitř byla sama se sebou nespokojená. Její zbystřený smysl pro Boha, její téměř ztroskotání ve studiu a přežívání kolegyně studentek způsobily nakonec ozdravný šok: „Ty ještě uvidíš, moje ubohé dítě, ty se ještě připojíš k vládnoucímu ateismu. Už nedostaneš ani rok, když zůstaneš tak, jak jsi...“

V létě strávila šťastné prázdniny v Lauret, přerušené národní poutí do Lurd. Zčátkem října se vrátila s novou snahou do Říma. Svým rodičům napsala: „Poznala jsem, do jakého bodu marnivosti

a lehkomyšlného egoismu jsem upadla pod podvodnou zástěrkou emancipace...“ Bůh stál znovu ve středu jejího života navzdory občasným „duchovním vzpourám“.

O rok později jela Claire se skupinou mladých lidí pod vedením jednoho otce dominikána na tři týdny do Svaté země. „Putování dlouhé hodiny v poušti. Velká únava a hlad. Askeze je nezbytná pro čistotu, to je pravda.“ Napsala svým rodičům: „Pracuji na tom, abych se úplně obrátila, prohloubila svoji víru, našla opravdový smysl. Učím se abecedu svého náboženství, hromadím mnoho prvků vroucnosti, zbožnosti a vzorů duchovní chudoby, abych si mohla svůj život v Římě zařídit tak, jak jsem si umínila, a nikoliv jak jsem ho vedla dříve.“

Několik dnů po svém návratu ze Svaté země byla Claire poslána do Assisi, kde měla pomáhat na restaurování fresek v bazilice sv. Františka. Dostala se mezi benediktinky a napsala: „Povedu klášterní život. Po večeri půjdu spát, každé ráno vstanu na mši v 7.30 hodin, v 8 hodin půjdu do práce. Co děláme, to je pro mne tím nejvyšším! ... Nadbytek, který u mne znáte, zazáří v plném lesku... Studijní vedoucí mne nechává jít všude, i tam, kde se další den odstraní lešení, abych tam udělala poslední tah štětcem... Jak je život krásný!“

Claire přijela 18. prosince na vánoční prázdniny do Lauret. Její příbuzní ji viděli zcela proměněnou. Dne 30. prosince strávila celý den v Lurdách. Klečela na kolenou před jeskyní a dotýkala se čelem

Claire de Castelbajac

země. Tak setrvala bez pohnutí dlouhou dobu. Když se zvedla, byl její obličej zcela změněný, jakoby nepřítomný, nekonečně vzdálený. Mezi ní a Neposkrvněnou Matkou Boží se něco přihodilo...

Dne 4. ledna se u Claire projevil smrtelný virový zánět mozkových blan. Dne 17. ledna přijala v bezvědomí pomazání nemocných. O dva dny později řekla náhle, jakoby ve spánku, zřetelně a jasně: „Zdravas Maria, milosti plná...“ Pak upadla vy-

čerpáním do bezvědomí. Její matka pokračovala v modlitbě. Na konci každého *Zdravas, Maria* zamumlala Claire: „A potom... a potom...“, aby matku vyzvala k další modlitbě. Večer 20. ledna upadala do stále hlubšího kómatu. Následující Boží volání odešla 22. ledna 1975 odpoledne okolo páté hodiny na věčnost.

Dosáhla věku 21 let a tři měsíců. Oficiální zkoumání pro její blahorečení začalo v roce 1990.

Claire chtěla „přijít přímo do nebe“. V roce 1970 napsala jedné přítelkyni: „Opravdu pociťuješ, že stále se blížící smrt ti nahání strach? Já si to nemyslím. Člověk se nemá bát smrti. Smrt je jenom přechod z jednoho života – který je de facto jenom zkouškou – plného radosti a malých neštěstí ... k dokonalému štěstí, k věčnému nazírání na Toho, který nám dal všechno. Bát se smrti? Ne, to On nechce, ale v naději očekávat (a proto také být připravený...). Vzpomínáš si na to, jak jsi mi ty a více děvčat v Sacré Coeur předpovídala, že zemřu mladá? A to bez ohlášení? Říkám ti, že je mi to úplně jedno, protože co znamená 50 let pozemského života ve věčnosti?“

Z VISION 2000 - 1/2017 přeložil -mp- (Redakčně upraveno)

Poznámka: Autor je opatem opatství Saint-Josef-de-Clarival. Proces blahorečení Claire je na diecézní úrovni uzavřen a další závisí na Římu.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

poslouchá.“ Samuel rostl a Hospodin byl s ním a nedopustil, aby nějaké jeho slovo přišlo nazmar.

2. čtení - 1 Kor 6,13c-15a.17-20

Tělo není pro smilnění; je pro Pána a Pán pro tělo. A Bůh, který vzkřísil Pána, vzkřísí svou mocí také nás. Nevíte, že vaše těla jsou údy Kristovými? Kdo se však oddá Pánu, je s ním jeden duch. Utíkejte před smilstvem! Každý jiný hřích, kterého se člověk dopustí, je mimo tělo. Kdo se však oddá smilnění, prohřešuje se proti vlastnímu

tělu. Nebo nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha Svatého, který ve vás bydlí a kterého vám dal Bůh, a že proto už nepatříte sami sobě? Byli jste přece koupeni, a to za vysokou cenu. Oslavujte proto Boha svým tělem.

Evangelium - Jan 1,35-42

Jan stál se dvěma ze svých učedníků. Pohlédl na Ježíše, jak jde kolem, a řekl: „Hle, beránek Boží!“ Ti dva učedníci slyšeli, co říká, a šli za Ježíšem. Ježíš se obrátil a viděl, že jdou za ním. Zeptal se jich: „Co byste chtěli?“ Odpověděli

mu: „Rabbi,“ - to přeloženo znamená Mistře - „kde bydlíš?“ Řekl jim: „Pojďte a uvidíte!“ Šli tedy, viděli, kde bydlí, a ten den zůstali u něho; bylo kolem čtyř hodin odpoledne. Jeden z těch dvou učedníků, kteří to od Jana slyšeli a šli za ním, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. Ten nejdříve našel svého bratra Šimona, řekl mu: „Našli jsme Mesiáše!“ - to přeloženo znamená Krista - a přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohlédl a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův. Budeš se jmenovat Kéfas,“ to je v překladu Petr (Skála).

Panna Maria jako Spoluvykupitelka a Prostřednice všech milostí

Pán Ježíš Kristus je ve svém lidství (spojeném s božstvím) určitě jediný Vykupitel světa a jediný prostředník mezi Bohem a člověkem (srov. 1 Tim 2,5), jako je ve svém božství spolu s Otcem a Duchem Svatým jediný Stvořitel nebe a země. To, že je Nejsvětější Trojice stvořitelem a první příčinou všeho, není zastíněno, ale naopak zdůrazněno tím, že i stvořená bytí jsou skutečnými příčinami, např. oheň je příčinou zapálení dřeva, neboť se jedná o podíl na prvotní Boží příčinnosti. Bůh je tak veliký Stvořitel, že může dát, aby i stvořené bytosti byly opravdovými příčinami! Obdobně Ježíšovo vykupitelské dílo a prostřednictví není poníženo, ale naopak vyzdviženo tím, že druzí mají na tomto jeho vykupitelském díle a prostřednictví účast, např. když se modlíme a obětuje me za druhé. Pán Ježíš je tak veliký Vykupitel a Prostředník, že může působit, aby i lidé byli spolu s ním „vykupiteli“ a prostředníky! Souvisí to s tím, že ne jsme jen pasivními příjemci toho, co pro nás Kristus vykonal, ale přijímáme toto Kristovo působení tak, že na něm máme aktivní účast.

To, co platí obecně, se v případě Panny Marie projevuje mimořádným způsobem. Ona se zcela jedinečně podílela na Ježíšově vykupitelském díle, jak učí II. vatikánský koncil: „tím, že Krista počala, zrodila, živila, představila v chrámě Otcí a trpěla se svým Synem umírajícím na kříži, zcela zvláštním způsobem spolupracovala na díle Spasitelově poslušností, vírou, nadějí a vroucí láskou pro obnovení nadpřirozeného života duší“ (*Lumen gentium*, 61). Proto je nazývána pomocnicí a spolupracovnicí na Pánově vykupitelském díle či přímo Spoluvykupitelkou: ve středověku se nebáli nazývat Pannu Marii přímo vykupitelkou, ale později pro odlišení od Krista převládlo jméno Spoluvykupitelka. II. vatikánský koncil toto jméno sice výslovně neužívá, ale učí, jak bylo citováno, to, co je jeho obsahem. Bylo nicméně užíváno papeži, včetně sv. Jana Pavla II. Jestliže každý křesťan může být, je a má

být v určitém smyslu spoluvykupitelem – to jsme mohli vidět o něco výše –, o to více může být, je a má být spoluvykupitelkou Matka Boží.

Podobně, jak jsme opět měli možnost vidět výše, každý křesťan může být, je a má být prostředníkem Božích milostí. O to více může být, je a má být prostřednicí Maria. Jak znovu říká II. vatikánský koncil, „ve své mateřské lásce se stará o bratry svého Syna, kteří dosud putují na zemi a ocitají se v nebezpečích a nesnázích, dokud nebudou uvedeni do blažené vlasti. Proto je blahoslavená Panna vzývána v církvi jako přímlyvkyně, pomocnice, ochránkyně a prostřednice.“ A koncil následně dodává: „Jediné prostřednictví Vykupitele nevyklučuje, nýbrž vyvolává rozličnou spolupráci tvorů, vyplývající z účasti na jediném zdroji.“ (*tamtéž*, 62)

K mimořádnosti Mariina prostřednictví náleží, že je univerzální: nejsvětější Panna je Prostřednicí všech milostí, jak ji liturgicky oslavujeme u nás i v některých jiných zemích dne 8. května. Panna Maria je Prostřednicí všech milostí již urči-

tě tím, že nám dala Pána Ježíše Krista, zdroj veškerých milostí, ale podle učení mnoha teologů i tím, že aktuálně spolupůsobí při udílení každé milosti. Je-li každá Boží milost „zabarvena“ prostřednictvím Kristova lidství, je také následně „zabarvena“ Mariiným prostřednictvím.

Po tom, co jsme právě uvedli, není divu, že v církvi již nějakou dobu existuje je petiční hnutí za to, aby papež vyhlásil nové mariánské dogma, totiž dogma o Panně Marii jako Spoluvykupitelce, Prostřednici a Přímlyvkyni, ne nepodobné rozsáhlému petičnímu hnutí, které předcházelo vyhlášení dogmatu o Mariině nanebevzetí v roce 1950. I když příslušnou petici už podepsal velký zástup věřících, včetně mnoha kardinálů, biskupů a světců (zvláště sv. Matka Tereza z Kalkaty), poslední slovo zde samozřejmě náleží papeži. O této petici a zvláště o Panně Marii jako Spoluvykupitelce, Prostřednici a Přímlyvkyni existuje i v našem prostředí určitá literatura, především kniha *Maria: Spoluvykupitelka, Prostřednice, Přímlyvkyně* od Marka I. Miravalle (Olomouc, Maticе cyrilometodějská 1997) a slovenská teologická kniha *Panna Mária v Božom pláne spásy: Dejinný vývoj a teologický význam mariánskeho titulu „Spoluvykupitelka“* (Nitra, 2018), jejímž autorem je Andrej Maria Čaja.

CITÁTY SVATÝCH PŘINÁŠEJÍCÍ POKOJ, NADĚJI A SÍLU V TĚŽKÝCH ČASECH

„Ó, kéž by trpící duše věděla, jak ji Bůh miluje, zemřela by radostí a přemírou štěstí. Jednou poznáme, čím je utrpení, ale již nebudeme moci trpět. Pouze přítomná chvíle je naše.“

(sv. Faustyna Kowalská)

* * *

„Žijte s vírou a nadějí, ačkoli také v temnotě, protože v této temnotě Bůh chrání duši. Přenechejte svoje starosti Bohu a On na vás nezapomene. Nemyslete si, že vás nechává osamocené, protože byste mu tím křivdili.“

(sv. Jan od Kříže)

„Kdo kromě Boha vám přinese pokoj? Podařilo se už světu někdy uspokojit srdce?“

(sv. Gerard Majella)

* * *

„Ježíši můj, pokud mě podpoříš, nepodlehnu.“

(sv. Filip Neri)

* * *

„Tajemstvím štěstí je žít okamžik za okamžikem a děkovat Bohu za to, co nám každý den ve své dobrotě posílá.“

(sv. Gianna Beretta Molla)

Zdroj: www.churchpop.com, 17. 11. 2020 (Redakčně upraveno)

Pondělí 18. 1. 2021

6:05 Pro vita mundi: Vratislav Švédá **7:00** V pohorách po horách (67. díl): Pecný – Hrubý Jeseník **7:10** Buon giorno s Františkem **7:55** Hlubinami vesmíru s dr. Vladimírem Kopeckým Jr.: Astrobiologie, 2. díl **8:40** Moudrost mnichů: Jak mluvit o smrti **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Mezi světem a tmou **9:40** Outdoor Films s Vitem Kanyzou (78. díl): Mladý filmař s perspektivou **11:10** Na La Salette s Boženou Rajnušovou **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Příběhy odvahy a víry: Doktor Haass (9. díl): Svatý lékař z Moskvy **13:20** Plnou parou do srdce Beskyd **14:00** Za obzorem [L] **14:35** O zaniklé Karvině **15:20** Noční univerzita: Bogdan Stepień – Základy Boží milosti **16:20** V souvislostech **16:40** Nebojte se... **17:40** Hovory z Rekovic: Jan Svoboda **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:45** Víra do kapsy: Jak se neunavit z dobra **19:00** O Mlsálkovi (13. díl): Mlsálkovy maléry **19:10** Sedmihlásky (99. díl): Nepůjdu já za masára **19:15** Poutníci času (4. díl): S Hanou Svobodovou **19:35** Moudrost mnichů: Jak mluvit o smrti **19:50** Přejeme si... **20:05** Dům ze skla? [L] **21:05** V pohorách po horách (58. díl): Pulčinské skály – Beskydy **21:15** ARTBITR – Kulturní magazín (103. díl) [P] **21:30** Za obzorem **22:05** Na půli cesty **22:40** Kulatý stůl: O kurzech „Manželské večery“ **0:15** Proměny Oščadnice **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 19. 1. 2021

6:05 Pro vita mundi: ThMgr. Vladislav Volný **7:00** Missio magazín: Leden 2021 **7:20** Oko bez světla se nepotěší **8:40** Moudrost mnichů: Rodinné hádky **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Historie sklářství v Karlovině **9:40** V souvislostech **10:05** Noční univerzita: Soňa Silová – Apocalypse Now! **10:35** Koncert Wihanova kvarteta, Šumperk **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Víra do kapsy: Konflikty, žádná tragédie **13:05** Etiopie: Naděje existuje na druhé straně **13:35** Pošta pro Holuba: Kněžství dnes **13:45** V pohorách po horách (43. díl): Tlstá – Velká Fatra **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Jak potkávat svět (37. díl): S Jiřím Černým **16:00** Stíny nad Libavou **16:40** Bulharsko: Kořeny Romů [P] **17:15** Moudrost mnichů: Rodinné hádky **17:35** Zpravodajské Noeviny: 19. 1. 2021 [P] **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:45** Uzdrav naši zem [L] **19:50** Přejeme si... **20:05** Výpravy do divočiny: Výzkum ledovců [L] **21:10** Řeckokatolický magazín [P] **21:30** Za obzorem **22:05** Jako hořčičné zrnko (5. díl) **22:55** Slavnostní koncert k 70. výročí založení Konzervatoře P. J. Vejvanovského v Kroměříži **0:05** Terra Santa News: 13. 1. 2021 **0:25** Adopce srdce **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 20. 1. 2021

6:05 Zpravodajské Noeviny: 19. 1. 2021 **6:25** Noční univerzita: Bogdan Stepień – Základy Boží milosti **7:25** Mezi pražci (93. díl): Leden 2021 **8:10** Indie: Jeden **8:40** Moudrost mnichů: Svoboda **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Generální audience papeže Františka [L] **10:15** Hovory z Rekovic: Alena Mornštajnová **10:35** Robert Křesťan & Druhá tráva na Mohelnickém Folk-Festu 2020 **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Příroda kolem nás: Návrat

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

zubru **13:10** Josef a jeho bratři **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Zpravodajské Noeviny: 19. 1. 2021 **14:55** Dům ze skla? **16:00** Godzone Tour 2020 online: To, na čem záleží **17:45** V pohorách po horách (57. díl): Brestová – Roháče **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:45** O Mlsálkovi (15. díl): Jak Mlsálek zkoumal budík **18:55** Sedmihlásky (99. díl): Nepůjdu já za masára **19:00** Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst! **19:15** Moudrost mnichů: Svoboda **19:30** Terra Santa News: 20. 1. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Nebojte se... [L] **21:05** Adorace [L] **22:10** Za obzorem **22:40** Noční univerzita: Anna Janoušková – Naštvaný a smutný jako Bůh [P] **23:15** Generální audience papeže Františka **23:35** Příběhy odvahy a víry: Doktor Haass (9. díl): Svatý lékař z Moskvy **0:05** Kde končí Evropa I.: Balkán: Sarajevo, Bělehrad, Záhřeb **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 21. 1. 2021

6:05 Pro vita mundi: P. Stanislav Lekavý (1. díl) **7:00** Bulharsko: Kořeny Romů **7:30** Jako hořčičné zrnko (5. díl) **8:20** Terra Santa News: 20. 1. 2021 **8:40** Moudrost mnichů: Samostatnost **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Poutníci času (4. díl): S Hanou Svobodovou **9:30** Kulatý stůl: O kurzech „Manželské večery“ **11:05** Etiopie: Z každého kmene **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Zpravodajské Noeviny: 19. 1. 2021 **13:10** Missio magazín: Leden 2021 **13:35** Generální audience papeže Františka **14:00** Za obzorem [L] **14:35** V pohorách po horách (43. díl): Tlstá – Velká Fatra **14:50** Výpravy do divočiny: Výzkum ledovců **16:00** Zpravodajské Noeviny: 21. 1. 2021 [P] **16:20** Moudrost mnichů: Samostatnost **16:35** Večeře u Slováka: 3. neděle v mezidobí [P] **17:00** Ovečky: 3. neděle v mezidobí [P] **17:25** Modlitba růžence: kaple Telepace v Ostravě [L] **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:45** Uzdrav naši zem [L] **19:50** Přejeme si... **20:05** Cvrlikání (81. díl): Ponk [L] **21:15** Rafael Kubelík **21:30** Za obzorem **22:05** Pod lampou [P] **0:15** Zpravodajské Noeviny: 21. 1. 2021 **0:35** Pražská Loreta **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 22. 1. 2021

6:05 Pro vita mundi: P. Stanislav Lekavý (2. díl) **7:10** Litevská mytologie: Svatováclavský hudební festival 2019 **8:35** Zpravodajské Noeviny: 21. 1. 2021 **9:00** Moudrost mnichů: Autorita otce **9:15** Šajtar: Třebovický koláč 2018 **9:55** Dům ze skla? **11:00** ARTBITR – Kulturní magazín (103. díl) **11:15** Živě s Noe: S J. S. Guth-Jarkovským [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá

z kaple Telepace [L] **12:50** Roháči na Mohelnickém dostavníku 2015 (5. díl) **13:25** Ukrajina: Skutky apoštolů: O 2000 let později **14:00** Živě s Noe: S J. S. Guth-Jarkovským [L] **14:35** Obchod s migranty **15:05** Romeo a Julie 63 **16:00** Zpravodajské Noeviny: 21. 1. 2021 **16:25** Varhanní koncert: Kostel sv. Michaela archanděla v Hlohovci **16:50** Dům nejen ze skla **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:45** Sedmihlásky (99. díl): Nepůjdu já za masára **18:50** O Mlsálkovi (16. díl): Mlsálek a labuťátka **19:00** Myanmar: Na stejné cestě **19:35** Moudrost mnichů: Autorita otce **19:50** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl: Kulatý stůl [L] **21:45** Živě s Noe: S J. S. Guth-Jarkovským **22:20** Jak potkávat svět (46. díl): S P. Ladislavem Heryánem SDB **23:40** V pohorách po horách (43. díl): Tlstá – Velká Fatra **23:55** Letem jazzem (9. díl): Pořad nejen pro milovníky jazzu... poznáváme blues **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 23. 1. 2021

6:05 Pro vita mundi: Anděla Bílková (1. díl) **6:45** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a P. Mgr. Roman Frič **7:50** Sedmihlásky (99. díl): Nepůjdu já za masára **7:55** Hermie a Stanley na táboře **8:30** Cirkus Noeland (2. díl): Roberto, Kekulín a krmení zvířátek **8:55** Ovečky: 3. neděle v mezidobí **9:20** GOODwillBOY V. (2. díl) **10:10** V posteli POD NEBESY V. (4. díl) **11:05** Se salesiány na jihu Madagaskaru: IJELY – Misijní stanice na náhorních rovinách **11:30** Moudrost mnichů: Ideál matky **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Uzdrav naši zem **13:15** Pod lampou **15:20** Rožnov, město pod Radhoštěm: Rožnovské slavnosti 2017 **16:55** Nebojte se... **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **19:00** Příběhy odvahy a víry: Návrat (10. díl): Španělské děti v SSSR **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Poletuchy [P] **20:50** Kid **21:45** Moudrost mnichů: Ideál matky **22:00** Na půli cesty **22:35** Za obzorem **23:05** Harfa Noemova: Český klasicismus v díle Leopolda Koželuha **23:30** Za obzorem **0:05** Noční univerzita: Bogdan Stepień – Základy Boží milosti **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 24. 1. 2021

6:05 Pro vita mundi: Anděla Bílková (2. díl) **6:45** Řeckokatolický magazín **7:00** Cesta k andělům (47. díl): Jan Royt – ikonograf, historik **7:55** Likvidace lepry **8:05** Večeře u Slováka: 3. neděle v mezidobí **8:35** Cvrlikání (81. díl): Ponk **9:40** Moudrost mnichů [P] **10:00** Mše svatá [L] **11:05** Radovan Lukavský stoletý **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:25** Muzikanti, hrajte **14:00** Poletuchy **14:50** Jako hořčičné zrnko (6. díl) **15:45** ARTBITR – Kulturní magazín (103. díl) **16:00** Uzdrav naši zem **17:00** Cirkus Noeland (3. díl): Roberto, Kekulín a slon Bublina **17:30** Ovečky: 3. neděle v mezidobí **18:00** Mše svatá [L] **19:00** Sedmihlásky (57. díl): A co jsi podělal, Janošku **19:05** Hermie a jeho přátelé: Buzby a neposlušné děti **19:35** Příroda kolem nás: Potkali jsme u vody (hroch, motýlice a slípka zelenonohá) **19:50** Přejeme si... **20:05** Silvestr v karanténě **21:40** Moudrost mnichů **22:00** Poutníci času (4. díl): S Hanou Svobodovou **22:15** Výpravy do divočiny: Výzkum ledovců **23:20** Za obzorem **23:50** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:10** Za obzorem **0:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 18. 1. o 16:55 hod.:

Pakistan – mesto strachu (dokument)

Bratia františkáni budujú komunitu vo štvrti Essanagri. Snažia sa ochrániť jej obyvateľov pred nástrahami veľkomesta, ale tiež sa starajú o vzdelávanie detí.

Utorok 19. 1. o 21:15 hod.:

Peter medzi nami

(Katechéza Svätého otca)

Katechézy o Skutkoch apoštolov – Akoby ohnivé jazyky.

Streda 20. 1. o 20:50 hod.:

Katolicizmus – Liturgia a Eucharistia (dokumentárny seriál)

Podľa našej katolíckej viery je Eucharistia jej „zdrojom“ a „vrcholom“ jej identity a poslania, tiež stredobodom Cirkvi. Biskup Barron nám v tejto časti popisuje všetky časti sv. omše a na rôznych miestach sveta, ako sú Jeruzalem, Rím, Chicago, Orvieto či Mexico City nám ukazujú, ako svätá liturgia stelesňuje celú vieru.

Štvrtok 21. 1. o 16:05 hod.: Večera u Slováka (Nedeľa Božieho Slova)

Diskusná relácia nad nedelňým evanjeliom.

Piatok 22. 1. o 20:30 hod.: František Saleský – Podeliť sa s láskou (dokument)

Inšpirujte sa sviatkom, ktorého naplno obývala Božia láska, a preto sa ju snažil na každom kroku bezhranične rozdávať.

Sobota 23. 1. o 20:30 hod.:

Don Camillo a ctihodný Peppone 3/5 (film)

Don Camilla rozhnívá Pepponeho zámer kandidovať v nadchádzajúcich voľbách za senátora. Predstava, ako má Peppone ešte väčší vplyv než doteraz, podnieti Don Camilla sabotovať jeho šance vyhrať voľby.

Nedeľa 24. 1. o 8:45 hod.: GU100

Nová časť detskej relácie s Verkou a barančekom Gustom, ktorí spolu objavujú Dobrého pastiera.

BREVIÁR PRO LAIKY

16. – 23. LEDNA 2021

Zmena v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 17. 1.		PO 18. 1.		ÚT 19. 1.		ST 20. 1.		ČT 21. 1.		PÁ 22. 1.		SO 23. 1.			
Antifona	919	1029	1653	1870	949	1061	964	1077	1708	1924	996	1113	1666	1883		
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	786	884	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	1653	1870	949	1062	964	1078	1709	1926	997	1114	1666	1883		
Antifony	920	1030	1278	1418	950	1062	965	1079	1283	1423	998	1115	1014	1132		
Žalmy	921	1030	813	914	950	1063	965	1079	813	914	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	1279	1418	953	1066	969	1083	1283	1423	1001	1118	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	688	777	1279	1418	953	1066	969	1083	1283	1423	1002	1119	1669	1886		
Prosby	924	1034	1279	1418	953	1066	969	1084	1711	1927	1002	1119	1655	1886		
Závěrečná modlitba	689	778	1279	1419	954	1067	1282	1422	1283	1423	1285	1425	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	1003	1120	1018	1137		
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	973	1088	989	1106	1006	1124	1021	1141		
Závěrečná modlitba	689	778	943	1054	957	1071	973	1088	990	1106	1006	1124	1022	1141		
Nešpory:																
SO 16. 1.																
Hymnus	915	1024	929	1039	1280	1419	959	1072	975	1090	1714	1932	1008	1125	1024	1143
Antifony	916	1025	929	1040	1280	1420	960	1073	976	1091	1284	1424	1009	1126	1025	1144
Žalmy	916	1025	930	1040	1661	1878	960	1073	976	1091	1715	1932	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	1280	1420	962	1076	979	1094	1284	1424	1011	1129	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	688	777	689	778	1281	1420	962	1076	979	1094	1284	1424	1011	1129	689	778
Prosby	918	1028	933	1044	1281	1421	963	1076	979	1095	1718	1936	1011	1129	1028	1147
Záv. modlitba	689	778	689	778	1279	1419	963	1077	1282	1422	1283	1423	1285	1425	690	779
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 17. 1. – 2. neděle

v mezidobí

1. čt.: 1 Sam 3,3b–10.19
 Ž 40(39),2+4ab.7–8a.8b–9.10
 Odp.: srov. 8a+9a (*Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.*)
 2. čt.: 1 Kor 6,13c–15a.17–20
 Ev.: Jan 1,35–42

Pondělí 18. 1. – památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů

1. čt.: Žid 5,1–10
 Ž 110(109),1.2.3.4
 Odp.: 4bc (*Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchizedechova!*)
 Ev.: Mk 2,18–22

Úterý 19. 1. – ferie

1. čt.: Žid 6,10–20
 Ž 111(110),1–2.4–5.9+10c
 Odp.: 5b (*Hospodin bude neustále pamatovat na svou smlouvu. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Mk 2,23–28

Středa 20. 1. – nezávazná památka sv. Fabiána nebo sv. Šebestiána

1. čt.: Žid 7,1–3.15–17
 Ž 110(109),1.2.3.4
 Odp.: 4bc (*Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchizedechova!*)
 Ev.: Mk 3,1–6

Čtvrtek 21. 1. – památka sv. Anežky Římské

1. čt.: Žid 7,25–8.6
 Ž 40(39),7–8a.8b–9.10.17
 Odp.: srov. 8a+9a (*Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.*)
 Ev.: Mk 3,7–12

Pátek 22. 1. – nezávazná památka sv. Vincence

1. čt.: Žid 8,6–13
 Ž 85(84),8+10.11–12.13–14
 Odp.: 11a (*Milosrdenství a věrnost se potkají.*)
 Ev.: Mk 3,13–19

Sobota 23. 1. – nezávazná sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Žid 9,2–3.11–14
 Ž 47(46),2–3.6–7.8–9
 Odp.: 6 (*Bůh se vznášá za jásetu, Hospodin vystupuje za hláholu trub.*)
 Ev.: Mk 3,20–21

MODLÍME SE

**NOVÉNA KE SVATÉ RODINĚ
S OBNOVOU MANŽELSKÉHO SLIBU**

Devítidenní pobožnost za obnovu manželského života s prosbou o požehnání v rodinném životě.

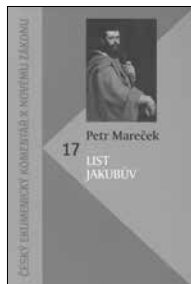
*Trapistky • Brož., A6,
křídový papír, 12 stran, 25 Kč*

NAD BIBLÍ

LIST JAKUBŮV

Petr Mareček • Redakce Jan Roskovec • Lektorovali doc. ThLic. Jaroslav Brož, Th.D., a doc. Jiří Mrázek, Th.D.

Český ekumenický komentář k Novému zákonu. List Jakubův, který byl v dějinách církve všeobecně přehlížen, je z mnoha hledisek unikátním spísem v rámci Nového zákona. Obsahuje celou řadu vyjádření, která připomínají Ježíšova slova. Nena-
lezneme v něm sice výslovné úvahy o utrpení, smrti a vzkříšení Ježíše Krista, tj. výpovědi o zvěsti spásy, avšak z hlediska projednávání sociálně-etické nauky jej můžeme považovat za velmi významné a naprosto aktuální dílo. Jakubův list poskytuje instrukce k praktickému uchování víry, moudrému životu a solidární etice.

*Centrum biblických studií AVČR
a UK v Praze ve spolupráci*

*s Českou biblickou společností
Brož., 150x225 mm, 326 stran, 248 Kč*

NEDELNÍ PROMLUVY • ROČNÍ CYKLUS B

Vojtěch Kodet • Redakce Ivana Trefná

Autor předkládá krátká zamyšlení nad úryvky evangelia, které se předčítají při nedělních bohoslužbách. Užitek z nich mohou mít nejen kazatelé, ale i každý, kdo se chce nad texty v modlitbě zamyslet dříve, než se nedělní liturgie zúčastní, nebo se k nim vracet.

*Pavel Nebojsa – Doron
Brož., 130x190 mm, 128 stran, 219 Kč*

PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

MOZAIKA DUCHOVNÍ MOUDROSTI

P. Dominik Josef Doubrava, O.Praem. – P. Marek Dunda • Úvod a doslov P. Pavel Zahradníček

Vyšlo s církevním schválením. Tato knížka je mozaikou různých střípků moudrosti, jak je trpělivě sbírali dva kněží. Jde o moudrost, která vidí až za horizont času – do věčnosti. Knižka je dobrým pomocníkem pro správné rozeznávání, co je opravdu podstatné a na co je dobré se v životě hlavně soustředit.

*A.M.I.M.S. z.s. ve spolupráci
s Res Claritatis, z.s.*

*Druhé, upravené vydání
Brož., A5, 96 stran, 20 Kč*

Zásilkový prodej (objednávání přes e-shop a telefonicky) z technických důvodů nebude fungovat do 10. ledna 2021. Provoz (včetně přijímání telefonických objednávek) bude obnoven v pondělí 11. ledna 2021.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
Matrice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

2019/12030

TZ

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24

Matrice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolek, Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Arzbiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevni schválení se uděluje časopisům jako potvzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravy. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>); objednávkový deník: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávkový knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; administrace: MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevni autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se používáme konečného usudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.